

POLITSEILEHT

raamatukogu.

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 17 (331)

28. aprillil 1928 a.

VIII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
Tellimise hind: aastas Kr. 10.—
poolaastas „ 5.—
veerandaastas „ 2.50

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
aastas Kr. 8.—
poolaastas „ 4.—
veerandaastas „ 2.—
Üksik number maksab 25 senti.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:
1/1 lehek. Kr. 40.— || 1/4 lehek. Kr. 10.—
1/2 „ „ 20.— || 1/8 „ „ 5.—
1/3 „ „ 13.50 || 1/16 „ „ 2.50

Tunnistuste kaotuste kuulutused Kr. 1.—
Lehe eesküljel 75%^o, tekstis 100%^o kallim.
Aadressi muutmine 30 senti.
Address kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) J. Vender, Võlgade sissenõudmisest abielunaistelt. 2) A. Liit, Näpunäiteid juurdluste toimetamise alalt. 3) M. Morrison, Mõnd käskotsustest. 4) Konstaablite erakordsed sõidukulud. 5) Vallaomavalitsuste arvepidamine. 6) Ametlik osa. 7) Kuulutusi.

Võlgade sissenõudmisest abielunaistelt.

J. Vender.

Politseiametnikkudel tuleb sissenõudmiste ülesannete täitmisel sageli tegutseda ka abielunaiste kui võlgnikkude vastu, nimelt neilt sisse nõuda kas eravõlgu täitmislehtede järgi või riigi ja omavalitsuse makse vastuvaidlematus korras. Kuna abielunaised meil maksva seaduse järgi on varandusliselt asetatud äärmiselt omapärasesse, arhailisse seisukorda, tekitavad need sissenõudmised suuremaid raskusi, mispärast abielunaise varanduslik seisukord nõuab võimalikult üksikasjalist valgustust, et sissenõudjatele ametnikkudele anda võimalust orienteeruda terves küsimuste reas, mis tekivad sarnaste ülesannete teostamisel.

Et aru saada, missugused varanduslikud õigused on meie abielunaistel, on vaja teada, et meil Narva jõe tagustes valdades ja Petserimaal on eraõiguse alal maksev vene seaduste kogu X kõite I.

jagu, mille järgi naiste varanduslikud õigused neil maadel lahendatakse, mujal aga Balti seaduste kogu III. kõide või nõndanimetatud Balti eraseadus, mille järgi samad küsimused lahendatakse neil maa-aladel, mis moodustavad endistest Eesti- ja Liivimaa kubermangudest Eesti Vabariigi territooriumi.

Nende kahe eraõiguse seisukohalt on abielunaise varanduslik vahekord mehega üksteisele vastupidine.

Vene X. kõite I jagu läheb välja seisukohast, et abiellumine ei too isenesest kaasa naise varandusliku seisukorra muutmist, s. o. kõik varandus, mis naine toob abiellu kaasa, jääb tema omaks, samuti ka tema piiramata valdamisse niikaua, kui ta seda võib olla ise mehele võõrandab — müüb, kingib, vahetab jne., või kasutamiseks annab üle.

Vastupidi sellele on Balti eraseadus

seisukohal, et abiellumine toob iseenesest naisele kaasa ta varanduslike õiguste kitsendamise, mille eest aga naine võib ennast kaitsta teatavate korraldustega, olgu see enne abiellumist, s. o. pruudi põlves, või pärast seda — abielu kestusel.

Narva jõe tagusel maa-alal ja Petserimaal vene seaduse järgi maksev varanduslik vahekorraldus abikaasade vahel nimetatakse varalahususeks. Selle järgi on abikaasadel ipso jure — seaduse enese alusel — kummalgi oma varanduse peale teisest ärarippumatu õigus ja nad vastutavad iseseisvalt oma võlgade eest kumbki oma varandusega. Ühise varanduse olemasolemine selle korra juures on muidugi ka võimalik, kuid ühendamine ei sünni mitte ipso jure, vaid abikaasade kaastegevusel, kui nad kas koos omandavad mõne varanduse mõlemate nimele, näiteks kinnisvara, või teine abikaasa võtab teise oma varanduse kaasomanikuks vastava kokkuleppe järgi või ka ilma nende kaasabitä, näiteks, keegi kingib või pärandab neile mõlemale varanduse. Sarnane varanduse ühiseks muutmine on muidugi võimalik ka vallasvara suhtes.

Mis puutub võla sissenõudmisse Narva jõe tagustes valdades ja Petserimaal, siis on see sarnase võrdlemisi selge varandusliku vahekorraldus juures abikaasade vahel ka võrdlemisi lihtne, vähemalt vallasvara peale võla sissenõudmise pöörämisel. Tsiviil-kohtupidamise seaduse § 976. annab selleks abikaasade ühises korteris asuva varanduse kohta järgmise juhtnööri: „Ühelt abikaasalt sissenõudmisel kirjutatakse üles ja müüakse maha kõik vallasvara, mis asub abikaasade ühises korteris, peale teise abikaasa riide, pesu ja asjade, mille teisele abikaasale kuuluvuse kohta kindlad tõendid esitatakse.“

Vallasvara suhtes, mis asub väljapool ühist abikaasade korterit, tuleb minna välja üldisest põhimõttest, et ta kuulub sellele, kelle valdamisel ta on, niikaua kui vastupidine seisukord pole tõendatud. Seepärast tuleb võla sissenõudmisel üles kirjutada vallasvara, mis asub naise äris või talus, kuigi ta ise seal ei ela. On sarnasel korral siiski mõni võõras, s. o. naisele mittekuuluv varandus kirjutatud üles ja määratud enampakkumisele, siis võivad varanduse omanikud kohtus esineda nõudega selle varanduse omanduse küsi-

muse kohta ja müüki kohtu lõpliku otsuse seni seisma panna (vaata ts. kp. s. §§ 1092 ja 1093).

Kinnisvara kuuluvuse küsimus lahendatakse teisiti. Nagu meil end. Balti kubermangude maa-alal kinnisvara omanikuks tunnustatakse see, kelle nimele kinnisvara kantud kinnistusraamatut. kinnistusjaoskonnas, olid Narva jõe tagustes valdades ja Petserimaal asuvad kinnisvarad sisse kantud vastavatesse Peeterburi ja Pihkva ringkonnakohtute juures asuvate vanemate notarite kinnistusraamatutesse, kuid need asutused jäid kõikide raamatutega Venemaale, kusjuures esimene neist 1917 aastal isegi veel põletati Petrogradis, mispärast meil pole võimalust saada neil maa-aladel asuvate kinnisvarade kuuluvuse kohta andmeid ja neid kasutada kui võla sissenõudmise objektide seni, kui möödäläinud aastal asutatud uus kinnistuskorra jaluleseadmise komisjon seab seal mujal meil maksva kinnistuskorra sisse.

Mis puutub maa-alasse, kus maksev on Balti eraseadus, siis on siin abikaasade vaheline varanduslik seisukord märksa keerulisem. Nagu tähendatud eelpool, on B. e. omaks võtnud vene seaduse vastupidise põhimõtte: abielludes kaotab naine oma varandusliku iseseisvuse, kui ta seaduses ettenähtud abinõusid ei kasuta selle ärahoidmiseks. Naise varanduslike õiguste kitsendamine abiellumisel seisab selles, et ta varandus läheb mehe võimu ja valitsemise alla ja jääb temale kasutada niikaua, kui abielu kestab, abielu ülevõlpidamise kuld naise poolt kaaskandmise otstarbel, kusjuures naise õigused abiellu toodud varanduse peale jäävad abielu kestvuseks seisma: ta ei saa neid oma tahtmise järgi kasutada, nad on mehe valitsemise tõttu pandud kinni niikauaks, kui abielu püsib ja mees ei ole kohustatud valitsemise üle aru andma varanduse omanikule — naisele.

Ei soovi naine sattuda sarnasesse mehest varanduslikult ärarippuvusse, siis võib ta mehega n. nim. varalahususe lepingu sõlmida või abiellumisel selgesti määrata kindlaks, missuguse varanduse ta abiellu toob ühiseks kasutamiseks ja missuguse jätab oma isikliku valitsemise alla. Viimane nimetatakse siis naise eravaranduseks, kuna mehe valitsemisele läinud varandus kannab kaasa vara nime selle sõna laiemas mõttes. Laie-

mas mõttes seepärast, et kõige selle varanduse (kaasavara) vahel, mis naine toob abiellu kaasa, tehakse veel vahet, nimelt selle varanduse vahel, mis naine iseene ja perekondliku elu mõnususeks toob kaasa, nagu pesu, riided, korteri sisseaad j.n.e., ja varanduse vahel, mis määratakse perekondliku ühiselu toetamiseks ja mis harilikult on tulutoov, nagu kinnisvarad, kapitalid jne. Esimene liik nimetatakse kaasavaraks selle sõna kitsamas mõttes, kuna teine kannab pruudi vara nime.

Nagu öeldud eelpool, võib naine ennast kaitsta varanduslike õiguste kitsendamise eest kaht viisi: varalahusus lepingu sõlmimisega või abiellumisel selgesti kindlaksmääramisega, missuguse varanduse ta jätab oma eravaraks.

Mis puutub varalahususlepingu sõlmimisse, siis on see võimalik nii enne abiellumist peigmehe ja pruudi vahel, kui ka abielu kestusel abikaasade vahel, kui nad lepivad selleks omavahel kokku. Varalahususlepingud peavad olema kirjalikud ja nad omavad jõu kolmandate isikute suhtes alles väljakuulutamiseega „Riigi Teatajas“. Kuid kahjuks ei peeta meil registrit, kust võiks teateid saada iga abielupaari kohta, kas nad on pannud maksma varalahusususe oma vahel ja missuguses ulatuses (võimalik on ka osaline varalahusus) või ei ole.

Teine varalahusususe loomise viis — abiellumisel kindlaksmääramine, missugune varandus jääb naise eravaraks, ei ole seaduses eriti tähendatud, mispärast ta ei ole seotud vorminõuetega, s. o. ei nõuta te kirjalikkust ega ka avaldamist, kuid siiski peab ta kindlaks tehtav olema, kuna muidu ei saaks arvestada temaga. Tähendab, peab võimalik olema vähemalt tunnistajatega kindlaks teha, et sarnane selge tahteavaldus on leidnud abiellumisel naise poolt aset.

Naise eravara hulka kuuluvad peale selle, mis ta ise kaasa tõi, ka järgmised varandused: a) kõik, mis talle eriliselt selle tingimusega on antud, muude hulgas pulmakingid ja kingitus, mis talle mees hommikul pärast pulmi tegi; b) kõik see, mis ta oma ärielistest, mehe nõusolekuga peetavatest ettevõtetest või muidu oma agarusega on teeninud; c) kõik, mis talle mees tasku- või nõelarahaks on annud, ja d) tema eravara tulud.

Eelpooltoodust on näha, missugune keeruline varanduslik vahekord võib olla

meie riigi suuremas osas, kus maksab B. e., mehe ja naise vahel abielu. Lühidalt korratud: eeldatakse varanduse ühendust, niikaua kui pole tõendatud varalahusus kas täieline või osaline. Selle juures peab aga pidama silmas, et varaühendus ei kaota naise õigusi ta varanduse peale, mis mehega varaühenduses on, vaid need õigused on ainult seisma pandud abielu kestuse lõpuni ja kolmandatele isikutele, kellel naise vastu nõudmised olemas, ei ole need varandused isiklikult kättesaadavad.

Tunnustades naise varanduse ühiseks mehe omaga ja võttes seega naiselt igasuguse korraldamise õiguse selle varanduse peale, on seadus siiski läinud välja põhimõttest, et naise abiellumise tõttu tekivad varandusõiguslikud kitsendused ei või riivata kolmandate isikute huvisid niipalju, kui nad tekkisid enne abiellumist. Seepärast määrab seadus, et võlgade järgi, mis naisel tekkinud enne abiellumist, võidakse nõudmist pöörata naise selle varanduse peale, mis mehe valitsemise all, kui naisel pole nõndanimetatud eravara või kui sellest ei jatku terve võla katteks. Analoogiline õigus ja võimalus on neil nõudjatel, kelle nõuded on tekkinud abielunaise poolt toimepandud seadusega keelatud toimingutest ja kuritegudest, s. o. ei jatku sarnaste nõuete katmiseks naise eravarast, siis võidakse rahuldamist saada ka sellest tema varandusest, mis on mehe valitsemisel.

Varalahususlepingu sõlmimise lubamisel, abielu kestel, on seadus samuti tingimuseks teinud, et sarnase lepingu osalise muutmise või äramuutmise läbi ei pea kolmandad isikud kannatama. Seepärast on varalahusususe lepingu äramuutmise leping jõuta nende võlgade sissenõudmise vastu naiselt, mis tema poolt enne varalahusususe äramuutmist tehtud. Tähendab, nende võlgade sissenõudmisel võib pöörata nõudmist ka naise varanduse peale, mis temalt varalahusususe lepingu osalise muutmise või äramuutmise mehe võimu all olevaks tunnustati, muidugi ainult siis, kui naise enese eravarast ei jatku võla rahuldamiseks või kui tal seda enam pole olemas.

On aga abielu sõlmitud või varalahususleping kuulutatud välja, siis peavad kolmandad isikud teadma, et neist momentidest on naise varanduslik seisukord harilikult muutunud ja nad on kohustatud arvestama muutunud seisukor-

raga: kes peale abiellumist astub naisega varanduslikku tehingusse, peab arvestama sellega, et naine pole enam, võib olla, vaba oma varanduse üle korraldamises ja et temalt ei saa nõuda enam nii kergesti võlga sisse, kui enne abiellumist ja kui ta mehega on sõlminud varalohuse lepingu, siis tuleb ka selle mää-

rusega arvestada. Mis puutub teise eravara loomise võimalusse — abiellumisel kindlaksmääramisse, mis naine kaasavarast oma eravaraks jätab, siis puudub kolmandatel isikutel harilikult võimalus selle üle orienteeruda, kuna sel viisil eravara loomine ei sünni avalikult.

(Lõpp järgneb.)

Näpunäited juurdluste toimetamise alalt.

Politseiinspektor A. Liit.

Möödunud aasta lõpul ja käesoleva alul peetud konstaablite teenistusoskuse katsumiste tagajärgede kokkuvõttest nähtub muu seas, et korraliku juurdلuse kokkuseadmine valmistab paljudele konstaablitele veel raskusi. Katsealuste poolt kokkuseatud juurdلusist — arvult üle kahe ja poolesaja — katsekomisjon võis tunnistada igapidi rahuldavaks ainult võrdlemisi väikese protsendi, vaatamata sellele, et hindamist toimiti ettevaatlikult, jättes järjekindlalt arvestamata kõik seesugused puudused, mis võisid tekkida eksamiolukorrast. Viimaste hulka katsekomisjon arvas eranditult kõik ebaõnnestunud lahenduskombinatsioonid, mõeldes nende all jalgimiskatku, hinnatult taktifitsest vaatepunktist ehk teiste sõnadega — asjaolude valikust, mis viis juurdلeja teotöimija leidmisele. Kriipsutan seda siinkohal eraldi alla, kuna juhtusin kuulma, et mõnigi katsealune kirjutab saadud mitte-rahuldava numbri juurdلuse alal just puuduliku kombinatsiooni arvele.

Katsetööna valmistatud juurdلuste hindamisel langes pearõhk protokoleerimistehnikale, sisule aga niipalju, kuipalju see puudutas antud süüteo tundemärkide selgitamist ning ettetoodud asjaolude täiust ning täpsust. Vaadeldes sel alal märgatud puudusi torkab silma, et mitmed neist on ühised üle riigi. Seesugused ühised puudused võtan käesolevas kirjutuses lähema valgustamise alla.

I. Puudused juurdلuste siult. Kuriteost kokkuseatud korralik juurdلus peab sisaldama küllaldased vastused tuttavaile kuldseile küsimusile: kes? mis? kus? millega? (kellega,) mis otstarbel? kuidas? millal? Suulistel katsumistel selgus, et need küsimused olid pea igal konstaablil küll hästi peas, kuid juurdلustes leidsid neile tihti poolikud vastused. Tähendab, et pole võetud vaevas tungida küsimuste mõttesse, ei olla

küllalt teadlik, missuguseid asjaolusid peab selgitama juurdلus.

Eeskätt peab mainima siin teo väliste külje puudulikkude selgitamist, vastuseid küsimusile: mis ja kuidas? Kui, näit., antud ülesanne nägi ette murdvarguse elumajaga ühendusesolevast ruumist, mis ühtlasi ka dokumendivargus, siis ühel juhtumusel ei nähtunud juurdلusest, et vargus oleks pandud toime elumajaga ühendusesolevast ruumist, teisel juhtumusel puudusid andmed murdmisest, kolmandal — oli varastatud küll dokument, kuid jäi selgusetuks, kas varas oli võtnud selle sihilikult või kogemata ühes muu kraamiga jne. Sisaldas ülesanne röövimise, siis mitmed pidasid küllaldaseks, kui kahjusaaja avaldas, et temalt olevat „röövitud“ teatavad asjad, jättes sootumaks selgitamata, milles seisib see kahjusaaja elule, tervisele või vabadusele tõsiselt hädaohtlik tegevus või loodud olukord, mille abil kallaletungija kiskus kahjusaajalt ära ta asjad jne.

Seesuguseid vigu ei saa vabandada ei eksamiolukorraga ega kombinatsiooni võime raske käiguga. Põhjuseks on vaid puudulik seaduse tundmine; ei teata täpselt, mida mõistab seadus selle või teise süüteo all ja seetõttu ei osata vastavate küsimuste ettepanemisega selgitada ega fikseerida juurdلuses süütegu iseloomustavaid andmeid. Tuleb veel tublisti uurida karistavaid seadusi ja, mis peasi, ärge unustatagu küsimast nõu seadusraamatult igakord, kui keegi tuleb andma üles ükskõik missugust kuritegu!

Edasi jätsid enamasti soovida andmed, mis peavad iseloomustama toimija isikut, nagu haridus, perekonna- ja varanduse seisukord, andumus kuritegevusele, isiklikud suhted kahjusaajaga ja muud n. s. §§ 129—145 ette nähtud süüd raskendavad või pehmedandavad asjaolud.

Väga paljud olid jätnud hoopis puudu-

tamata kaaslaste küsimuse, mis seda enam lubamatu, et ülesandes oli nähtud ette toimija ülestunnistus. Ülestunnistus pole muidugi ainsam allikas, kust jälgi saab andmeid toimija kaaslastest, kuna siin peavad rääkima kaasa vaatlus, tunnistajad ja teadetekogumine, kuid ülestunnistuse puhul ei pea jätma panemata kunagi ülestunnistajale küsimus ette, kas tal olid kaaslased või toimis ta üksinda.

Mõnesuguste sisuliste puuduste juure tuleme pärastpoole veel tagasi üksikute protokollide vaatlemise puhul.

II. Puudused protokoleerimistehnikas. Üheks ikka veel ette-tulevaks protokoleerimistehnika puuduseks peab nimetama protokollide pikaks-venitamist sootumaks kõrvaliste, käega-katsutavalt asja mitte puutuvate asjaolu-de kulul. Eriti torkas tähendatud liialdus silma asjaosaliste ülekuulamisprotokollides. Toon sellest mälu järele ligikaudse näite: „... ilmus minu korterisse NN. . . . ja avaldas: Sõitsin eile kella kolme paiku pl. oma elukohast N veskisse, võt-tes kaasa umbes 10 puuda rukkiteri, et lasta need jahuks teha, sest juba nädala alul tähendas naine mulle, et meie jahu-tagavara olevat lõppemas. Minuga ühes tuli ka mu naine Anna, kes läks sama tee ääres asuvasse N külla meie sugulaste poole, et tellida neid tuleval nädalal ka-vatsetud linapuhastamise talgutele, sest meie tänavused linad on veel puhastama-ta. Kuna peale minu ja mu naise teisi inimesi meil ei ela, siis lukustasin enne ärasõitu aida ja elumaja ukсед ning üht-lasi palusime naaber-perenaist NN juhtu-musel, kui me ei peaks jõudma õhtuks tagasi, talitada õhtul meie kariloomi. Peale tähendatud naaber-perenaise ei teadnud keegi meie äraolekust. (Järgneb täpne aruanne põhjustest, mis keelasin tu-lemast kahjusaaaja õhtul tagasi). Täna hommikul kell 10 jõudsin koju tagasi. Väravast sisse sõites heitsin pilgu eluma-ja uksele ja märkasin kohe, et maja vä-lisuks oli veidi praokil, kuna eile kodust lahkudes keerasin sama ukse oma käega lukku ja pistsin võtme tasku. Seda nähes tekkis minus kahtlus, et meie äraoleku ajal on käinud meil vargad. Jätsin raken-damata hobuse lahti ning ruttasime nai-sega vaatama asjalugu lähemalt. Tuppa jõudes selguski, et vargad tõepoolest on murdnud sisse. Oma asju üle vaadates selgus, et vargad on viinud ära. . . .“ (Varastatud on raha ja riideid).

On kindel, et suurem jagu kahjusaa-jaist kannabki oma asja ligikaudu sel ku-jul ette ja politseinik teeb hästi, kui ta kuulab selle kõik tähelepanelikult, kuid kahtlemata ei kannataks asja selgus põr-mugi, kui kahjusaaaja seletus võetaks kok-ku umbes järgmiselt: „Eile kella kolme paiku p. l. lahkusin ühes oma naisega oma elukohast: mina N veskisse, naine N külla. Kuna peale minu ja mu naise meil teisi inimesi ei ela, siis lukustasin enne kodunt lahkumist aida ja elumaja ukсед ja üht-lasi palusime naaber-perenaist NN juhtu-musel, kui me ei peaks jõudma õhtuks tagasi, talitada meie kariloomi. Peale tähendatud naaber-perenaise ei teadnud keegi meie äraolekust. Jõudes täna hom-mikul kell 10 koju tagasi märkasin, et vahepeal on murtud minu elumajja välis-ukse kaudu ja viidud ära. . . .“

Mis oli esimeses protokollis üleliig-set? Peensused, millel pole vähematki si-det sündmusega kui süüteoga, käesole-val juhtumusel — vargusega. Tõepoo-lest, milline side võiks olla riiete ja raha-vargusel näit. selle tõsiasiaga, et kahju-saaaja tänavune linasaak alles ropsimata?

Kuna seesugused liialdused tulid ette enamasti ülekuulamisprotokollides, siis tekib põhjendatud kahtlus, et siin on tege-mist nähtavasti n. n. etteütlusprotokollide-ga, s. t. katsealune konstaabel on har-junud protokoleerima ülekuulatava sele-tusi sõnasõnalt ja ühel ajal suulise ülekuu-lamisega. Seesugune ülekuulamisviis on soovitatav ainult erakordseil juhtumusil; muidu aga peetakse üldiselt otstarbe-koosamaks, kui protokoll kantakse alles siis paberile, kui suuline ülekuulamine lõpetatud (V. ka „Kurit. jälgimine“ lhk. 37). Peale selle pole antud näites küllalt otstarbekohane protokollil järjekord, mil-le juure tuleme allpool tagasi.

Teiseks üldpuuduseks protokollides peab nimetama pealiskaudsust ja silm-nähtavalt ülekuulajast olenevat ebatäp-sust asja puutuvate faktide selgitamises. Näit. „Murdmiseks tarvitatud peitli vis-kasin hiljem ära“, kus ja millal nimelt ta viskas, „18. detsembril (varguse näe-val) käis NN (kahtlusalune) meil ja vii-bis umbes tund aega“ — kella-aeg nime-tamata. „Kraam leiti läbiotsimisel tema (nimi eelmises lauses öeldud) juurest“ — mis ja kust nimelt? „Kahjukannataja NN tunnistas kõik kraami omaks“ — mis nimelt? „Tunnistan enda varguses süü-di“ — missuguses nimelt? „Täna hommi-

kul kell pool 8 läksin turule, et osta toiduaineid. Tullis tagasi koju leidsin, et minu äraoleku ajal, kella poole 8. kuni poole 10. oli pandud minu korteris vargus tööme. Ukse keerasin lukku, kuna ees-

koia uks jäi lukustamata. Ukse lukk on muukraudade või valemõõne abil avatud" — missugustest ustest on jutt? jne.

(Järgneb.)

Mõnd käskotsustest.

M. Morrison.

Käskotsused on alles uuema aja saavutus, sest 1864. aasta kr. kp. s. § 1. järele pidi igale vähemalegi kohtule antud asjale enne otsuse tegemist kohtulik harutamine ja vastutuselevõtmine käima eel samas seaduses ettenähtud korras. Käskotsuste sissetoomine kr. kp. s. § 180^a—180^b kujul sündis nelikümmend aastat hiljem, vene riigi volikogude päevil, kus kasvav ulakus sündis seadusandlust esialgsest kohtupidamise positsioonist otseselt kõrvale ja isegi taandumise teele astuma. Seega on seletatav see dissonantsitaoline lahkeli, mis käskotsuste maksmapanemisega toodi senini sirgejoonelisse kriminaalprotsessi süsteemi. Kuid sealjuures tähendati omal ajal kaunis õieti, et kiirusega ei või olla õiget kohut ja et rahva õigustunne soovib näha kiiret trahvimist.

Tulevased ajad rõhutasid veel enam süüdlase kiire trahvimise küsimuse akuutsust ja mitte asjata pole puudutanud seda „E. P.“ ka paaril korral.

Kuid kohtuotsuste kiiruse küsimus on üks neist, mida nii kergesti ei saa otsustada ilma muid kohtupidamise olulisi põhimõtteid puudutamata. Sepärast on meil sammutud kaht mada: maksmaid käskotsuste kohta puutuvaid kr. kp. seadusi täiendada, sinna kõrvale aga ka administratiivkorras, väljaspool kohut, trahvimist võimaldada. Mõlema püüde siht on üks, süüdlase kiiret karistust teostada, kuid mõlemad piirduvad üksi vähemate süütegudega ja ei otsusta kiiremat karistust suuremais süü- ja kuritegude asjus.

Olgugi kohtu käskotsuste asi meil igapäevane, kuid nende iseloomustavad jooned ei ole ometi kõigile tuntud. Et rahukohtunikud käskotsusi võivad teha ja teevad nendele kätte saadetud materjali alusel, siis peab käskotsuste tegemiseks olema kirjalik alus ja viimases olema süüdlase selgitatud süü. Selle materjali kogujaks ja edasitoimetajaks on teiste ametikohtade kõrval politsei õigused kõige suuremad ja, kui pidada meeles ainult polit-

seile alluvad heakorra ja julgeoleku laialdast ala, siis ka ainsamad. Sest olgugi, et rahukohtunikud kr.kp.s. § 42 põhjal ka ise võivad võtta otseteed asju oma harutamisele, saades materjali algallikatest, ei ole neil seda õigust käskotsuste tegemisele nähtud ette. Viimaseid võivad kohtud teha üksi väljaspoolt saadud kirjaliku materjali põhjale, mis seatud politseis kokku ja siin juba esialgsest ülekuulamise sõelast käinud läbi. Ka prokuratuuril, kes küll politseile kr. kp. s. § 64^a põhjal võib juhatusi anda süüdlaste paljastamiseks kohtutes, pole seadusega käskotsuste algatamise õigust antud ja kui ta seda soovib, tuleb politsei poole pöörata, missugune olukord oleneb käskotsuste teostamise üldisest vähem tähtsast iseloomust.

Võiks nüüd käskotsuste tegemisele kohtutesse käskotsuste tegemiseks antavatest protokollide kokkuseadmisest rääkida, kui politseile reserveeritud raudvarast, mis eraldatud teiste ametikohtade vahelise segamisest, isegi neist, kes käskotsustel ometi otsust andma peavad, s. o. kohtuametkonnast. Sest kui käskotsus viimaks kui seesugune kuulutatakse valmis kujul süüdlasele, siis on tema valmistamisel ometi kaks ametkonda, s. o. kohus ja politsei tööolnud ja see asjaolu peaks kindlustama trahvimise aluse õigusemõistmise.

Endisele käskotsuste tegemise viisile on tulnud nüüd lisa juure. Kuna käskotsuste tegemine oli varemalt kohtutel õiguseks, on toonud aeg nüüd nende sunduslikkuse kaasa. Nimelt teeb selle R. T. nr. 147/148 — 1920. a. joodikute koristamise ja rahukohtunikkuude juure toimetamise möödapääsematuks, kui kaassüüd ei nõua asja avalikule harutusele võtmist. Ja kuna kr. kp. s. § 180^b järgi kohtus pärast asja kättesaamist alles päev hiljem (mitte varem) võidi asuda viimase läbi vaatamisele, peab see nimetatud seaduse järgi 1920. a. ennem järgmist päeva või hiljem järgmisel päeval sündima (mitte hiljem).

Olgugi käskotsus tehtud asja harutusele võtmata, on tal siiski täieline kohtuotsuse jõudseni, kuni pole palutud ta muutmist. Ta jääb muutmatuks, ümberlukkamatuks, sunduslikuks, ainsamaks ja kuulub täitmisele nagu iga teine harilik korras tehtud otsus ja nende peale kaja sisseandmise 7-päev. tähtaeg (vastandiks harilikule 2-nädalasele) on määratud ka kiiruse saavutuse eesmärgil.

Käskotsusi ei saa kanda apelleerimise teel teise instantsi, neid peab vaatama enne rahukohtunik läbi ja harutama kohtulikul istungil. See on seda iseärasem, et rahukohtunikku määruste peale, millega näit. asja vastu ei võetud, või see läbi vaatamata jäeti, otse teise instantsi võib kaevata ja seal paluda asja sisuliselt vaadata läbi, mis esimeses instantsis on teemata jäänud. (Iseärasus seisab siin just selles, et käskotsused käsivad siiski materjaalseid seadusi, kuna määrused seda ei tee ja piirduvad üksi vormilise küljega.)

Käskotsuste kiiruse iseloom ja omadused kaovad sellest silmapilgust, kui teda palutakse kaja sisseandmisega avalikule harutusele võtta, ja nüüd ei piirdu kohus enam endise otsusega, mille tagajärjel endine kaotab oma jõu. Kuigi uus otsus endisega võib olla identne, on ta seaduslikult koguni uus, mis tehtud, nagu poleks endist üldse olemas. Seepärast ei saa uus otsus endisele käskotsusele juhatada ega teda kui seesugust kinnitada. Et käskotsuste seaduses räägitakse üksi süüdimõistetutest, siis tehakse neid ainult seal, kus süü olemas, olgugi et kohus võib muuta süü kvalifikatsiooni.

Kiiruse motiiv ilmub nähtavale ka käskotsuste tegemise ja täideviimise lõpustaadiumides. On näit. käskotsusega süüdimõistetutele annud uuesti kaja sisse ja ei ilmu tema ise asjaharutamisele mõjuvate põhjusteta, mis pealegi tema oma palve võetud ette, ega saada endale

kaitsjat, ei arvata rahukohtuniku otsust tagaseljaliseks (kr. kp. s. § 180¹⁴).

Kui R. T. nr. 5 — 1919. a. endised käskotsuse seaduse §§ kr. kp. s. muudeti, siis oli siin soov laiendada käskotsuste tegemise võimalusi. Selle järele võib nüüd: 1) käskotsusi teha nende avalikkudele istungitele määramata; 2) neid võib teha kõigis asjus, kus trahvideks nähtud ette arest või rahatrahv kõigis neis ulatustes, mis rkh.ts.s. järele üldse lubatud, ilma nende suurust eril. määramata, nagu see sündinud muudetud kr. kp. s. järele; 3) käskotsustega vabastatakse süüdimõistetute kohtumaksust ja see võidakse temale peale panna üksi siis, kui ta palus määrata asja harutusele ja seal süüdi mõisteti; 4) käskotsuste tegemine peab sündima ajaviitmata, ilma ööpäeva möödumist ootamata, nagu seda nõudis varemalt kr. kp. s.

Nii on kohtu käskotsuste tegemine pea ainuke võimalus, kus kohus väljakujunenud viisil võib ja saab tarvitada kiirust, olgu siis, kui ta määrab suuremais asjus asja erakorralisele harutusele ja rahuldab asjaosaliste hädatarvidust. Kas käskotsuste ala karistuste kiirustamiseks veel laienema peaks, on raske oletada, sest vaevalt küll hakkaks kohus ise oma parema arvamise järele käskotsusi, näiteks, seal tarvitama, kus karistus türmiga võib lõppeda, kuigi seda luba seadus kohtutele peaks tulevikus anda võima. Niisama on raske oletada, et sarnase olukorraga lepiks kunagi ka keegi kaebealune, kuna teada on, missugust vastutegevust seavad nii sageli süüalused süüdistusele vastu. Sest suuremad süüteod eelistavad tingimata kohtulikku asjaharutamist, mis seotud möödapäasematu ajaraiskamisega.

Karistuse kiirustamise küsimus suuremates kuritegudes on kaunis keeruline, mille juure edaspidi mõtlen tagasi tulla. Vaevalt on aga loota, et praeguse korra juures võimalik oleks kaugemale minna.

Konstaablite erakordsed sõidukulud.

Konstaablitele maksetavaid sõidu- ja päevarahsid võib jagada kahte liiki. Esimene liik oleks sõidu- ja päevarahad, mis nad saavad sõitude eest oma ametitegevuse piirkonnas ametisõidu tasuseaduse § 9 viienda liigi järgi, R. T. nr. 113 — 1921. a., ja vabariigi valitsuse määruse § 1 põhjal, R. T. nr. 93 — 1927. a., iga kuu 30

krooni. Teise liiki kuuluvad sõidu- ja päevarahad, mis nad saavad ametisõidu tasuseaduse § 9 — 1., 2., 3. ja 4. liigi järgi, riigikogu poolt 20. mail 1927. a. (R. T. nr. 54 — 1927. a.) vastuvõetud ametisõidu tasuseaduse muutmise seaduse ja vabariigi valitsuse määruse (R. T. nr. 93 — 1927. a.) § 3 põhjal erakordsete sõi-

tude eest väljaspoole oma ametitegevuse piirkonda.

Esimese ja teise liigi päevarahad ja esimese liigi sõidukulu on kõigile selge ja ei tekita arusaamatusi, kuna aga teise liigi sõidukulude väljaarvamise juures see küsimus, kust tuleb lugema hakata ärasõidetud kilomeetreid, mille eest konstaablil õigus tasu saada, kas konstaabli kodust või rajooni piirist, pea alati on vaieldav.

Teatavasti makstakse konstaablitele sarnaste erakordsete sõitude puhul, kui nad sõidavad oma hobusega, jalgrattaga või mõne muu oma sõiduvahendiga, sõidukulu ainult ärasõidetud kilomeetrite eest, mis arvatud konstaabli rajooni piirist. Siin on aga paljud arvamisel, et õigem ja seadusepärasem oleks kilomeetrite arvu lugeda konstaabli kodust. Seletatakse, et kui konstaabel sõidab erakordse ülesande otstarbel kas omnibusega või laevaga või raudteel, siis tasutakse sõiduraha tariifi ehk taksi järgi, sellele vaatamata, et ka siin osa sõitu oma rajoonis on kestnud ja et siis ei loeta kilomeetreid ega tasuta sõiduhinda rajooni piirist, vaid peatuskohast, kuigi see rajooni keskel. Edasi toonitatakse veel, et kui konstaabel sarnase erakordse ülesande puhul sõidab oma korterist välja, siis on see sõit juba kodust alates „sõit väljaspoole oma ametitegevuse piirkonda“.

Riigikogu poolt 20. mail 1927. a. (R. T. nr. 54 — 1927. a.) vastuvõetud riigiametnikkude ametisõitude tasuseaduse muutmise seaduses on öeldud: „et riigiteenijail, kes läkitatakse teenistushuvides erakordsete ülesannete täitmiseks nende alalisest teenistuskohast vähemalt viie kilomeetri kaugusele, tasutakse sõidukulu“ ja edasi öeldakse samas seaduses, et „riigiteenijaille, kellele riigi poolt võimaldatud hobusepidamine või kes saavad tasu hobusepidamiseks, ei maksta sõidukulusid sõitude puhul oma ametitegevuse piirkonnas.“ Edasi räägib vabariigi valitsuse määrus (R. T. nr. 93 — 1927. a.) § 3-s, et „kui politseiametnikud sõidavad välja oma ametitegevuse piirkonnast teenistuse asjus, või kohtuvõimude kutsel, makstakse neile sõidukulud ja päevarahad ametisõidu tasuseaduse alusel“.

Nii näeme, et seadustes ja määrustes räägitakse ikka „alalisest teenistuskohast ja „ametitegevuse piirkonnast.“ Kerkib küsimus, mis tuleb lugeda õieti kons-

taabli alaliseks teenistuskohaks või ametitegevuse piirkonnaks. Politseiasutuste kujundamise määruse § 19 põhjal on politseidirektori poolt väljaspool linnu asuvate konstaablite tegevuspiirkonnad (rajoonid) kindlaks määratud (R. T. nr. 7—1928. aasta lisa eriväljaanne) ja B. e. §§ 3066 ja 3069 mõiste järele loetakse ametniku elukohaks see koht, kus ta oma ametialalise tegevuse tõttu on kohustatud alaliselt elama ja tegetsema. Nii siis on selge, et konstaabli alaliseks elukohaks, teenistuskohaks või ametitegevuse piirkonnaks on tema rajoon, millel loomulikult oma piirid. Väljaspool neid piire on teiste konstaablite alalised ametitegevuse piirkonnad, ja kui nüüd seaduses öeldud, et erakordsed sõidukulud tasutakse sõitude puhul vähemalt viie kilomeetri kaugusele alalisest teenistuskohast, siis ei saa olla siin kuidagi teist arvamist, kui seda, et arvesse tuleb võtta see piir, kus lõpeb ühe ja algab teise konstaabli tegevuse piirkond ehk teise sõnaga rajooni piir. Edasi on öeldud ametisõitude tasuseaduse muutmise seaduse § 1 (R. T. Nr. 54—1927.a), kus jutt on ainult erakordsetest sõidukuludest, et riigiteenijaille, kes saavad tasu hobusepidamiseks või kellele võimaldatud riigi poolt hobusepidamine, nagu maal rajooni konstaablid, ei makseta sõidukulusid oma ametitegevuse piirkonnas, s. o. oma rajoonis, kuna nad saavad iga kuu 30 krooni alalist tasu.

Nii siis selgub, et konstaablid, kui nad sõidavad välja oma ametitegevuse piirkonnast (rajoonist) teenistuse asjus või kohtuvõimude kutsel, on õigustatud sõidukulu saama ainult nende kilomeetrite eest, mis arvatud rajooni piirist, kuna sarnase erakordse sõidu eest oma rajoonis üldse mingit eritasu ei ole õigustatud saama. Pealegi on ametisõidu tasuseaduse muutmise seaduse põhjal erakordsed sõidud ainult siis tasutavad, kui nad lähevad üle viie kilomeetri rajooni piirist.

Mis puutub sellesse, et konstaablitele makstakse omnibuse-, laeva- ja raudteesõiduraha ka oma rajoonis sõidetud maa eest, siis on see seletatav sellega, et nende sõiduabinõude peatuspunkte ei ole iga rajooni piiri peal ja teiseks on ka nende sõiduhind odav, võrreldes hobusega sõitmise korral ja seepärast ei ole mindud sellega siin peensusteni.

J. P—d.

Vallaomavalitsuste arvepidamisest.

Vallavalitsused oma asukoha järele end. Eesti või Liivi kubermangus pärisid endisest ajast muu seas ka kahesuguse, kummalgi pool iselaadi arenenud ja kujunenud arvepidamise viisi. Neist kahest arvepidamise viisist eelistati üldiselt Liivimaa oma, mispärast siseministeerium soovitas võtta tarvitusele kõigis vallaomavalitsustes, alates 1. jaanuarist 1920. Et mõneltpoolt aga tunnustati ka Liivimaa arvepidamise viisi puudulikuks ja muutunud olude nõuetele mittevastavaks ning soovitati minna üle puhtkahekordsele arvepidamisele raamatupidamise ameerika meetodi järgi, siis lubati ka selle tarvitusele võtmine seal, kus seda soovitakse ja sellega saadakse toime.

Ameerikaviisiline arvepidamine seati selle järele sisse ja on senini tarvitusel Virumaa ja Saaremaa vallaomavalitsustes, teiste maade vallaomavalitsustes peetakse arveid peamiselt liivimaa-viisi järgi.

Et aga arvepidamiseks nii liivimaa-kui ameerika-viisi järgi üldised kindlad juhtnöörid puudusid, siis kujunes see *revideerimistel juhuslikult esitatud nõuete järgi* iga maaomavalitsuse võimkonnas isesuguseks ja igal vallasekretäril oma-moodi kombineerituna, mille järeldusena vallaomavalitsuste arvepidamise ja majapidamise alal esineb rohkesti segadusi ja korratusi, nagu kõnelevad revideerimise protokollid ja sagedased kohtuprotsessid. Ja arved, mis ühtlasi kindla kava ning üldiselt maksvate ühtlaste kindlate juhtnööride puudusel igal vallasekretäril oma-viisi peetud, ei saa anda niisuguseid ühtlasi tulemusi, mis võimaldaksid vallaomavalitsuste aruannetest üldkukkuvõtete tegemise, nende varandusliku seisuga ja majandusliku tegevuse võrdlemise. Arvepidamise ja aruannete erinevuse tõttu ei ole senini suudetud saada kokkuvõtlikku ülevaadet meie omavalitsuste üldisest tõelikust majanduslikust seisukorrast, nende tõelikkudest läbikäikudest, kapitalidest, varandusest ja võlgadest.

Ühtlase ja kindla kava tarvidust vallaomavalitsuste arvepidamises on tunnustanud ja rõhutanud mitmel korral nii Vallasekretäride selts kui ka Maaomavalitsuste liit omil koosolekuil ja nõupidamisil, kusjuures igakord on viidatud ka tarvituselolevate mõlemate — liivimaa ja ameerika — raamatupidamise viiside

puudustele ning nõutud ühe üldise, kõiki-dele ühtviisi kohustava kindla arvepidamise viisi maksmapanemist, kuid selleks mõne senise või uue viisi eelistamiseks ei ole suudetud kokku leppida: ühed tahavad ameerika, teised itaalia süsteemi, kolmandad soovivad jääda senise liivimaa-viisi juure, viimasel ajal kõneldakse ja vaieldakse isegi mitmeteistkümne süsteemi üle.

Selliste lahkarvamiste tõttu „süsteemide” suhtes Maaomavalitsuste liit 1923. a. palus siseministeeriumi vallaomavalitsuste arvepidamiseks üle riigi ühise süsteemi kindlaks määrata ja maksuma panna. Selleks tarviliku kava valmistamine tehti siseministeeriumi poolt ülesandeks oma ametnikule A. Loorits'ale, kauaaegsele omavalitsustegelasele, kes saadud ülesande täitmiseks korraldas senise suuremas osas vallavalitsustes tarvituseloleva ja seetõttu üldiselt tuttavama liivimaa arvepidamise viisi kahekordse raamatupidamise teooria nõuete järgi puhtkahekordsele alusele ning töötas välja kindla arvepidamise korra.

Väljatöötatud „Vallaomavalitsuste arvepidamine” esialgse kavana, viimistlemata kujul, vaadati läbi eriteadlaste ja asjatundjate poolt ning tunnustati teoreetiliselt õigeaks ja praktiliselt otstarbekohaseks. Peale selle see esialgse kavana väljatöötatud „Vallaomavalitsuste arvepidamine” oli 1923. a. oktoobril läbi vaatamisel ja harutamisel ka Maaomavalitsuste liidus, kes tema vastu eriti midagi asjalikku ette ei toonud, esines vaid korduva sooviga, et vallaomavalitsustes üle riigi pandaks maksuma ühtlane raamatupidamise süsteem, alates 1. jaanuarist 1925., ja et siseministeeriumi poolt väljatöötatud uued vallaomavalitsuste raamatute vormid, mis vastavad itaalia kahekordse raamatupidamise süsteemile kui ka praegu maksvusolevad ameerika kahekordse raamatupidamise vormid saadetakse kätte Maaomavalitsuste liidule ja kõigile maavalitsustele tutvunemiseks ning kohapeal ühes vallavalitsuste tege-lastega läbivaatamiseks.

Et siseministeeriumil kava paljundamiseks, mis esialgsete kalkulatsioonide järgi pidi ulatuma üle kümne trükipoogna ja vajama kulusid umbes 1000 kr., vastavad summad puudusid, siis esineti tarviliku krediidi saamiseks vabariigi valitsus-

sele, kelle ettepanekul mainitud summa võeti siseministeeriumi 1924. a. eelarvesse kultuurilise toetusena. Kuna riigikontroll selle kulu riigi eelarvesse võtmisel avaldas arvamise, et väljatöötatud ja maksma panna kavatsetav „Vallaomavalitsuste arvepidamine” olevat keeruline ja tulevat lihtsustada, siis siseministri ettepanekul vabariigi valitsus määras vallaomavalitsuste arvepidamise süsteemi ja arveraamatute vormide läbivaatamiseks komisjoni siseministri, rahaministri ja riigikontrolöri osavõtul, milline komisjon oma enamuses jõudis samale otsusele, nagu varemalt eriteadlased ja asjatundjadki, nimelt: et kavana väljatöötatud „Vallaomavalitsuste arvepidamine” on otstarbekohane ja tuleb panna maksma. Isearvamisele jäid ainult riigikontrolli esindajad, kes leides senise liivimaa arvepidamise viisi küllalt heaks ja soovitades jääda selle juure, mida võivat tarbekorral parandada, ei tunnud vististi, et teos peamiselt sisaldabki liivimaa arvepidamise viisi parandusi ja võimalikke lihtsustusi. Komisjoni enamuse otsuse tõttu siseminister esines vabariigi valitsusele ettepanekuga, jätta vallaomavalitsuste arvepidamise korraldamine siseministeeriumi hooleks.

Kuid siin astus vahele Maaomavalitsuste liit, kes vaatas veel kord läbi esialgse kavana väljatöötatud „Vallaomavalitsuste arvepidamise” ja leidis selle peapuuduseks eelarvega arvestamise ning suuremas osas vallaomavalitsustes senini, ligi kolmkümmend aastat juba, töölihtsustamiseks ja aja kokkuhoidmiseks kasulikult tarvitusel olnud operatsioonide pearaamatuse kandmise viisi: osalt kookkuvõtte summadena, maksude raamatute ja eelarveliste tulude ja kulude raamatute kokkuvõtete kasutamisega, osalt üksiksummadena otsekohe kassaraamatust ja memoriaalist ilma vahepealse kokkuvõtteshurnaalita, millist viisi ei tundvat ükski raamatupidamise süsteem, mis olevat „uus leidus”, mida tulevat alles õppida. Tunnustanud selliste „puuduste” pärast väljatöötatud „Vallaomavalitsuste arvepidamise” vastuvõtmatuks, Maaomavalitsuste liit pani ette võimaldada temale kavade valmistamise vallaomavalitsuste arvepidamiseks ja anda selleks otstarbeks üle siseministeeriumi 1924. a. eelarvesse võetud kultuuriline toetus 1000 kr. Maaomavalitsuste liidu ettepanekut toetas ka riigikontroll,

milline ettepanek siis täideti selle tingimusega, et kavade väljatöötamisel püütakse selle poole, et arvepidamine nende järgi nõuaks võimalikult vähem tööd.

Selle järele Maaomavalitsuste liit 1926. a. veebruarikuul esitas siseministeeriumile kinnitamiseks liidu poolt heakskiidetud „Kahekordse raamatupidamise Eesti vallaomavalitsuses.”

Linnade liidu väljaandel ilmus trükist 1923. a. „Omavalitsuse arvepidamise põhijooned”, kus muu seas, pealkirja all „Lihtsustatud omavalitsuse arvepidamine” käsitatakse ka vähemate omavalitsuste, eriti valla- ja alevivalitsuste arvepidamist, mille lisaks ja täienduseks linnade liit 1926. a. septembril esitas siseministeeriumile seisukoha võtmiseks veel ühe „Omavalitsuste lihtsustatud arvepidamise kava.”

Kõik need teosed, siseministeeriumi enese ülesandel valmistatud „Vallaomavalitsuste arvepidamine”, Maaomavalitsuste liidu „Kahekordne raamatupidamine Eesti vallaomavalitsuses” ja Linnade liidu „Omavalitsuse arvepidamise põhijooned” ühes lisaga „Omavalitsuste lihtsustatud arvepidamine”, siseministeerium saatis seisukoha võtmiseks ja arvamise avaldamiseks järgimööda esiteks rahaministeeriumile, teiseks riigikontrollile ja kolmandaks Vallasekretäride seltsile, kes huvitatud vallavalitsuste arvepidamisest.

Rahaministeeriumi poolt teatas riigikassa 1926. a. 21. juuli kirjaga, et esitatud arvepidamise kavadest osutuvat paremaks Maaomavalitsuste liidu oma, mis peajoontes olevat kooskõlas Linnade liidu „Omavalitsuse arvepidamise põhijoonetega”, siseministeeriumi ülesandel väljatöötatud „Vallaomavalitsuste arvepidamine” tunduvat enam raskepärasena ja temas puuduvat süsteemi puhtus.

Riigikontrolli arveasjanduse nõukogu 1926. a. 30. oktoobri koosoleku protokolliga arvas, et mitme raamatupidamise süsteemi tegelik käsitamine ei takistavat ühtlaste aruannete kokkuseadmist ja soovitas võtta tarvitusele katseviisi teatavates valdades nii siseministeeriumi kui Linnade ja Maaomavalitsuste liidu raamatupidamise kavade ning katsete tulemustel tegelikule elule kõige enam vastav valdade arvepidamise kord hiljem üldistada ja panna maksma kõigis valdades.

Vallasekretäride seltsi juhatus 1926. a. 14. juuli kirjaga teatas, et Vallasekretäride selts ei olevat suutnud vallaomava-

litsuste arvepidamise kavade asjus kindlat seisukohta võtta hoolimata sellest, et neid kavasisid olevat harutatud mitmel korral seltsi koosolekutel ja komisjoni-des, seepärast paluti siseministeeriumi

tema enese poolt paremaks tunnustatud uued ühtlased raamatupidamise kavad panna maksma uue eelarve aastaga alates 1. aprillist 1928.

(Järgneb.)

Ametlik osa.

Politseipeavalitsuses on registreeritud:

1) Perioodiline trükitoode „Viru Maavalitsuse Teataja”. Hakkab ilmuma Rakveres, tarvidust mööda, väljaandja — Viru maavalitsus, asukoht Rakveres, vastutav toimetaja — Voldemar Tartu. „Viru Maavalitsuse Teataja” trükitakse Rakveres, Ühistrükikojas.

2) Ajakiri „Häire” hakkab ilmuma Tapa garnisonis, kaks korda kuus, väljaandja — Tapa garnisoni haridusmeelalutuse komisjon, vastutav toimetaja — Paul Danieli p. Villemi. Ajakiri „Häire” paljundatakse opograafi teel 1-se roomusrongide rügemendi staabis.

Vabariigi valitsuse otsusega on lubatud „Endla” seltsi juhatusel teatrimeja remonteerimise ja teatri ülalpidamise heaks rahalist loteriid toime panna 27. detsembril s. a.

Müügile tulevate piletite arv 50.000, à 1 kr., ½ piletit 50 s. Võite on: 1 võit 10.000 kr., 1—500 kr., 1—250 kr., 2 — à 100 kr., 4 — à 50 kr., 5 — à 30 kr., 10 — à 10 kr., 20 — à 5 kr., 60 — à 2.50 kr. ja 850 — à 1 kr., kogusummas 954 võitu — 12.500 kr. väärtuses.

Luba politseipeavalitsuse poolt välja antud 21. aprillil s. a. Nr. 1380-a all.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s i .

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

P a u s k a, Magda Augusti t., v. a. Kongota vallaval. 13. 9. 23 a. nr. 77.
(12359)
R a u d s e p p, Jaan Adami p., v. a. Pühajärve vallaval. 18. 1. 23 a. nr. 9.
(12357)
T o r n b u s, Aleksander Mardi p., v. a. Saksi vallaval. 13. 10. 27 a. nr. 355.
(42860)
R o o s f e l d t, Aleksander Villemi p., v. a. Jõeletme vallaval. 2. 9. 24 a. nr. 140.
K a s k, Emilie-Vilhelmine-Kristiine, v. a. Laiksaare vallaval. 4. 12. 19 a. nr. 328.
R e b i n a, Oskar Andrese p., v. a. Iisaku vallaval. 14. 12. 20 a. nr. 1513.
T r o i t s k y, Vladimir Vsevolodi p., v. a. Vihula vallaval. 28. 10. 24 a. nr. 252.
V i l l e r s, Voldemar Jüri p., v. a. Jõhvi alevival. 7. 1. 27 a. nr. 551.
F r e i m a n n, Tiido Jüri p., v. a. Mäetaguse vallaval.
S u s i, August Juhani p., v. a. Lustivere vallaval. 28. 12. 19 a. nr. 114.
R e b i n a, Salme Andrese t., v. a. Iisaku vallaval. 21. 11. 21 a. nr. 1661.

M e i n e r, Karl Tõnu p., v. a. Haljala vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 740.
V a h e r, Peeter Jüri p., v. a. Võisiku vallaval. 14. 5. 20 a. nr. 732.
R a i s k, Heinrich Johani p., v. a. Torgu vallaval. 16. 4. 20 a. nr. 439.
K a r l s o n, Harald Jaani p., v. a. Vana-Põltsamaa vallaval.
J o o s t, Aliide Reinu t., v. a. Uue-Põltsamaa vallaval. 28. 12. 19 a. nr. 525.
P i h l a k, Rosalie Jaani t., v. a. Adavere vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 476.
K a s k Anu Jaani t., v. a. Voltveti vallaval. 2. 12. 19 a. nr. 244.
K u h i, Jaan Martini p., v. a. Pärsamaa vallaval. 8. 11. 22 a. nr. 745.
K ü n n a p, Jüri Karli p., v. a. Voltveti vallaval. 10. 12. 19. nr. 445.
T a a l, Jakob, nr. 130.
S i l d, Paul Nikolai p., v. a. Permisküla vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 316.
L e p m e t s, Mart Jüri p., v. a. Sõmeru vallaval. 6. 12. 19 a. nr. 660.
J ä n e s, Nikolai Jaani p., v. a. Püssi vallaval. 20. 8. 20 a. nr. 1142.
B a c h b e r g, Lisette Jakobi t., v. a. Tuldinna vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 868.

- Olbrei, Valter Hansu p., v. a. Kõo vallaval. 12. 4. 26 a. nr. 293.
 Aal, Magnus Mihkli p., v. a. V. Roela vallaval. 8. 1. 26 a. nr. 413.
 Triipstok, Herman Mardi p., v. a. Küti vallaval. 23. 3. 23 a. nr. 130.
 Kartau, Kristjan Karli p., v. a. Voltveti vallaval. 27. 10. 24 a. nr. 176.
 Uustalu, Gustav Hansu p., v. a. Einmani vallaval. 24. 8. 24 a. nr. 147.
 Uustalu, Helene Jakobi t., v. a. Einmani vallaval. 23. 4. 26 a. nr. 229.
 Laasimer, Johannes Johani p., v. a. Saksi vallaval. 7. 8. 26 a. nr. 244.
 Baetov, Matrjona Sahari t.
 Buschmann, Juhan Elsa p., v. a. Pornuse vallaval.
 Ekman, Jüri Jüri p., v. a. Keila vallaval. 16. 1. 19 a. nr. 1184.
 Pops, Elisabeth Mardi t., v. a. Laiksaare vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 730.
 Selg, Linda Jaani t., v. a. Voltveti vallaval. 28. 11. 19 a. nr. 202.
 Apoll, Johannes Jüri p., v. a. Roela vallaval. 29. 10. 20 a. nr. 776.
 Kallas, John Juhani p., v. a. Lähtru vallaval. 30. 5. 26 a. nr. 153/280318.
 Mägi, Jaan Mihkli p., v. a. Vigala vallaval. 6. 12. 20 a. nr. 1509. (6626)
 Hermann, Jüri Hansu p., v. a. Vigala vallaval. 17. 3. 23 a. nr. 27. (6627)
 Kadakas, Marie Karli t., v. a. Haimre vallaval. 4. 6. 20 a. nr. 304. (6630)
 Otti, Mihkel Jaani p., v. a. Vigala vallaval. 30. 5. 21 a. nr. 1601. (6631)
 Ojasson, Eduard Johani p., v. a. Märjamaa vallaval. 12. 1. 20 a. nr. 564. (6632)
 Redlich, Jüri Madise p., v. a. Vigala vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 982. (6634)
 Värbo, Amalie Jüri t., v. a. Luiste vallaval. 19. 2. 26 a. nr. 112. (6635)
 Oksberg, Hermine Karli t., v. a. Viimsi vallaval. 13. 1. 25. a. nr. 279. (6636)
 Siimann, Jaan Karli p., v. a. Märjamaa vallaval. 10. 1. 20 a. nr. 1073. (6637)
 Graf, Miina Mardi t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 9. 12. 19 a. nr. 2156. (6639)
 Muusikus, Jaan Mihkli p., v. a. Veinjärve vallaval. 1. 2. 24 a. nr. 378. (5356)
 Parem, Emilie Pauliine Peetri t., v. a. Salla vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 376. (5359)
 Kullerkupp, Jaan Jaani p., v. a. Imavere vallaval. 17. 4. 24 a. nr. 150. (5386)
 Siikberg, Anette Joosepi t., v. a. Triigi vallaval. 25. 2. 27 a. nr. 34. (5372)
 Lesser, Ernst Antoni p., v. a. Einmani vallaval. 21. 8. 22 a. nr. 9.
 Reinart, Osvald Jaani p., v. a. Paide linna pol. ülemalt 1919. a. nr. 778.
 Rohikse, Villem Mardi p., v. a. Kuksema vallaval. 5. 10. 20. a. nr. 752.
 Küien, Eduard Jüri p., v. a. Esna vallaval. 25. 7. 27 a. nr. 93.
 Karep, Aleksander Mardi p., v. a. Esna vallaval. 29. 4. 26 a. nr. 39.
 Olev, Hans Joosepi p., v. a. Kirna vallaval. 30. 12. 20 a. nr. 390.
 Toimetaja, Irene Reinu t., v. a. Mäo vallaval. 13. 9. 23 a. nr. 456.
 Põlgast, Rudolf, v. a. Petseri vallaval. 26. 1. 20 a. nr. 20/11. (4713)
 Aovier, Evdokia, v. a. Panikovitshi vallaval. 21. 1. 21 a. nr. 819. (4713)
 Mattal, Charlotte, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 13. 1. 21 a. nr. 70. (4714)
 Snetkov, Feodor, v. a. Laura vallaval. 31. 12. 25 a. nr. 614. ((4715)
 Perstnev, Nikolai, v. a. Petseri valial. 1926. a. nr. 1472. (4716)
 Svanitais, Georg, v. a. Rootovo vallaval. 22. 7. 26 a. nr. 730. (4717)
 Kivistik, Ivan, v. a. Panikovitshi vallaval. 28. 1. 21 a. nr. 767. (4718)
 Öuna, Jakob, v. a. Rootovo vallaval. 1. 2. 21 a. nr. 1122. (4719)
 Pääslane, Egor, v. a. Petseri vallaval. 1922 a. nr. 10/49. (4720)
 Jakobsonova, Avdotja, v. a. Vilo vallaval. 17. 2. 26 a. nr. 149. (4721)
 Rahasepp, Kusma, v. a. Irboska vallaval. 12. 1. 20 a. nr. 1603. (4722)
 Tolsin, Aleksei, v. a. Petseri maak. pol. 1. jsk. ülemalt 29. 12. 23 a. nr. 304. (4723)
 Polutornov, Maria, v. a. Petseri maak. pol. 1. jsk. ülemalt 20. 8. 20. a. nr. 1507. (4724)
 Kurist, Peeter, v. a. Pihtla vallaval. 21 10. 21 a. nr. 942. (11438)
 Koppel, Lilly, v. a. Kaarma-Suure vallaval. 31. 8. 21 a. nr. 781. (11440)
 Kask, Priidu, v. a. Loona vallaval. 6. 2. 20 a. nr. 637. (11442)
 Ligi, Joosep, v. a. Mustjala vallaval. 8. 1. 20 a. nr. 91. (11443)
 Kuusk, Mihkel, v. a. Kaarma-Suure vallaval. 6. 5. 24 a. nr. 345. (11444)
 Saar, Julius, v. a. Kihelkonna vallaval. 14. 6. 27. a. nr. 559. (11445)

- Aavik, Konstantin, v. a. Pihtla vallaval. 13. 3. 25 a. nr. 554. (11448)
- Lepik, August, v. a. Kuresaare politsei jaoskonna ülemalt 1. 12. 19 a. nr. 540.
- Deen, August, v. a. Einmani vallaval. 8. 12. 24 a. nr. 196. (10860)
- Kaabel, Voldemar, v. a. Lehtse vallaval. 5. 1. 25 a. nr. 4. (10861)
- Märk, Mihkel, v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. ülemalt 5. 6. 20 a. nr. 13260. (10862)
- Laiassar, L., v. a. Nõmküla vallaval. 31. 10. 23 a. nr. 165. (10863)
- Õunap, Julius, v. a. Liigvalla vallaval. 26. 4. 21 a. nr. 1186. (10864)
- Sepp, Joh., v. a. Liigvalla vallaval. 10. 1. 21 a. nr. 1111. (10865)
- Jõgisoo, Pauliine, v. a. Lehtse vallaval. 12. 1. 20 a. nr. 388. (10866)
- Kuuste, Katta, v. a. Albu vallaval. 10. 12. 23 a. nr. 162. (10867)
- Simson, Mihkel, v. a. Nõmküla vallaval. 27. 12. 19 a. nr. 260. (10868)
- Kadar, Juuli, v. a. Ambla vallaval. 14. 4. 19 a. nr. 1328. (10869)
- Kott, Leonhard, v. a. Liigvalla vallaval. 21. 10. 22 a. nr. 44/1382. (10870)
- Konist, Rudolf, v. a. Lehtse vallaval. 19. 1. 22 a. nr. 13. (10871)
- Suuder, Gustav, v. a. Nõmküla vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 128. (10872)
- Hanson, August, v. a. Jõeletme vallaval. 23. 11. 20 a. nr. 90. (10873)
- Volmüller, Helmi Aleksandri t., v. a. Paide linna pol. ülemalt 1919. a. nr. 802. (5647)
- Brauer, August Tõnu p., v. a. Veinjärve vallaval. 9. 9. 21 a. nr. 1140. (5721)
- Muuk, Johannes Mardi p., v. a. Koigi vallaval. 8. 10. 27 a. nr. 102. (5799)
- Mesilane, Johan Anna p., v. a. Võhmuta vallaval. 28. 2. 20 a. nr. 284. (5797)
- Jürgenthal, Anna Hansu t., v. a. Võhmuta vallaval. 16. 12. 20 a. nr. 801. (5798)
- Valde, Evald Jakobi p., v. a. Esna vallaval. 1. 4. 20 a. nr. 735. (5763)
- Näripää, Karl Villemi p., v. a. Talli vallaval. 21. 11. 19 a. nr. 45.
- Artemjev, Konstantin, v. a. Haapsalu politsei jaoskonna ülemalt 12. 6. 25 a. nr. 367. (42986)
- Renter, Melanie, v. a. Raudtee politsei ülemalt 9. 1. 20 a. nr. 5787. (42990)
- Männik, Rudolf, v. a. Võhmuta vallaval. 1924. a. nr. 206. (42993)
- Jõeväli, Friedrich, v. a. Raudteepolitsei Tallinna jsk. abikomissariilt 2. 8. 26 a. nr. 105/7640. (42987)
- Tartland, Leonid, v. a. Raudtee pol. valitsuselt 30. 9. 25 a. nr. 250/11682. (42991)
- Vildt, Karl, v. a. Raudteepolitsei Tapa jsk. ülemalt 2. 3. 20 a. nr. 7480. (42997)
- Sakson, Selma, v. a. Lehtse vallaval. 27. 11. 24 a. nr. 201. (42998)
- Kolla, Anna Jüri t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 6. 12. 19 a. nr. 3157. (3929)
- Nõmm, Eliise Mihkli t., v. a. Sauga vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 121. (3931)
- Põlenik, Helene Peetri t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 25. 4. 23 a. nr. 1001. (3933)
- Sipelgas, Julie Ado t., v. a. Koonga vallaval. 20. 12. 21 a. nr. 1249. (3934)
- Leppik, Juhan Mari p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 23. 12. 24 a. nr. 1670. (3935)
- Naisson, Eduard Ado p., v. a. Veltsa vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 194. (3936)
- Jantson, Vladimir Peetri p., v. a. Pärnu linna politsei ülemalt 16. 3. 23 a. (3937)
- Veroman, Otilie Jakobi t., v. a. Pärnu linna politseikomissariilt 18. 6. 26 a. nr. 685. (3938)
- Kukk, Georg Jaani p., v. a. Tahkuranna vallaval. 25. 3. 27 a. nr. 25. (3940)
- Baltser, Friedrich Jaani p., v. a. Pärnu linna politsei ülemalt 6. 7. 20 a. nr. 11520. (3941)
- Kobake, Marta Eduardi t., v. a. Valga maak. politsei ülemalt 20. 9. 21 a. nr. 9989. (3945)
- Kants, Georg Mihkli p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 30. 7. 24 a. nr. 867. (3946)
- Vatter, Marie Andrese t., v. a. Pärnu linna politsei ülemalt 26. 12. 19 a. nr. 6098. (3949)
- Tuusis, Karl Tiiu p., v. a. Pärnu maak. pol. linna jaoskonna ülemalt 31. 1. 23 a. nr. 497. (3951)
- Rilles, Anna Jüri t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 12. 12. 21 a. nr. 14221. (3954)
- Tishler, Andres Andrese p., v. a. raudtee politsei ülemalt 30. 11. 19 a. nr. 2039. (3955)
- Kikkas, Emilie Peetri t., v. a. Sõmerpalu vallaval. 16. 2. 20 a. nr. 491.

- Milster, Rudolf Mihkli p., v. a. Tartu linna politsei 2. jsk. ülemalt 6. 2. 23 a. nr. 393.
- Jauk, Peeter Hansu p., v. a. Viitina vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 426.
- Plaatan, Adam Jüri p., v. a. Roosi vallaval. 3. 4. 24 a. nr. 44.
- Kübard, Joosep Kristovi p., v. a. Kahkva vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 25. (13304)
- Aljes, Johan Leena p., v. a. Kärjala vallaval. 19. 3. 20 a. nr. 326. (13305)
- Voivoda, Karl Mihkli p., v. a. Vastseliina vallaval. 16. 12. 24 a. nr. 180. (13307)
- Mantei, Johan Danieli p., v. a. Sõmerpalu vallaval. 12. 4. 22 a. nr. 24. (13309)
- Luts, Rudolf Peetri p., v. a. Võru jsk. politseikomissariilt 14. 2. 27 a. nr. 839. (13310)
- Berg, Egon Frantsi p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 8. 2. 22 a. nr. 18879. (13311)
- Lau, Villem Andrese p., v. a. Sõmerpalu vallaval. 1923. a. nr. 61. (13312)
- Morel, Hugo Josiase p., v. a. Haanja vallaval. 14. 4. 20 a. nr. 1428. (13313)
- Tumm, Mari Tanila t., v. a. Haanja vallaval. 3. 1. 20 a. nr. 338. (13314)
- Melts, Salme Hendriku t., v. a. Võru vallaval. 27. 11. 20 a. nr. 1225. (13315)
- Rammo, Oskar Johani p., v. a. Koiola vallaval. 8. 6. 20 a. nr. 688. (13316)
- Soosaar, Johannes Liisa p., v. a. Koiola vallaval. 3. 1. 22 a. nr. 881. (13317)
- Brük, Alfred Mari p., v. a. Aleksandri vallaval. 30. 11. 19 a. nr. 33. (13318)
- Vaglage, August Jaani p., v. a. 22. 12. 19 a. nr. 465. (13319)
- Tiilemann, Voldemar Hendriku p., v. a. Kasaritsa vallaval. 1925 a. nr. 154. (13320)
- Org, Karl Jaani p., v. a. Kasaritsa vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 121. (13321)
- Nõmmik, Johannes Jakobi p., välispass, v. a. politsei peavalitsuse passiosakonnast 21. 4. 27 a. nr. 522. (9979)
- Tunnustatakse maksvusetuks järgmised tunnistused:**
- Essenson, Johan Johani p., kaitseliidu tunnistus nr. 14146, v. a. Sakalamaa maleva pealikult 26. 5. 25 a.
- Nipsust, Rudolf Juhani p., sõjaväe vab. tunnistus nr. 859, v. a. Viru maakonna rahvaväe komisjonilt 6. 2. 19 a.
- Vedro, Erich Augusti p., hobusepass nr. 115, v. a. Vohnja vallaval. 24. 4. 25 a.
- Alber, Johannes Gustavi p., sõjaväe vab. tunnistus nr. 2852, v. a. Aegnasaare komandandilt 1. 12. 25 a.
- Staaak, Gustav Jakobi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 14457, v. a. 1. jalgväe rügemendi ülemalt 19. 8. 21 a.
- Tislar, Evald Peetri p., sõjav. vab. tunnistus nr. 2428, v. a. Väljapatarei nr. 8 ülemalt 22. 9. 20 a.
- Kaarov, Eduard Jakobi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 2526, v. a. Võru maakonna rahvaväe ülemalt 18. 2. 21 a.
- Vainjärv, Oskar Tooma p., sõjav. vab. tunnistus nr. 2833, v. a. meriväe ekipaashi komandöriilt 8. 4. 20 a. (42861)
- Nurk, August Karli p., sõjav. vab. tunnistus nr. 6170, v. a. 10. jalaväe rügemendi ülemalt 31. 10. 22 a.
- Veiserei, Mart, hobusepass nr. 31, v. a. Maidla vallaval. 5. 1. 21 a. nr. 31.
- Busch, Mart Mardi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 1884, v. a. Pärnu maak. rahvaväe ülemalt 31. 1. 21 a.
- Kühns, Richard Karli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tartu maak. rahvaväe ülemalt 15. 1. 21 a. nr. 799. (11529) r. 379. (3902)
- Laksaar, Davet Anna p., rahvaväest vab. tunnistus, v. a. Väljapatarei nr. 17 ülemalt 28. 4. 20 a. nr. 1282. (12520)
- Ehrllich, Kristjan Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tartu maak. rahvaväe ülemalt 20. 11. 23 a. nr. 4442. (12325)
- Abel, Karl Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. div. intend.-valitsuselt 22.4. 1920 a. nr. 2081/5889. (12326)
- Tuubel, Jaan Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sakala partisaanide polgu ülemalt 7. 4. 20 a. nr. 467/4596. (12327)
- Ramm, Anton Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Inseneri pataljoni ülemalt 15. 5. 20 a. nr. 4640. (12328)
- Pihlap, Herman Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 7. jalaväe rügemendi ülemalt 4. 10. 23 a. nr. 14789. (12329)
- Veske, Julius Karli p., reservi tunnistus, v. a. 7. jalaväe rügemendi ülemalt 21.4. 1920 a. nr. 5407. (12334)
- Zirk, Karl Peetri p., reservi tunnistus, v. a. Tartu 1. jalaväe haigemaja arstilt 21. 5. 20 a. nr. 6503. (12335)
- Kenner, Friedrich Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tartu rahvaväe komisjonilt 3. 7. 19 a. (12336)

- Kronks, Eduard Jaagu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tartu maak. rahvaväe ülemalt 26. 11. 20 a. nr. 31923. (12337)
- Seesmann, Aleksander Kristjani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 1491, v. a. 2. diviisi tagavara pat. ülemalt 10. 1. 20 a.
- Kõvask, Karl Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Võru rahvaväe komisjonilt 2. 11. 20 a.
- Kaup, Nikolai Antoni p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 7. jalaväe polgu ülemalt 10. 8. 20 a. nr. 8590.
- Leppik, August Hansu p., sõjav. vab. tunnistus nr. 5980, v. a. Valga kaitseväe ringkonna ülemalt 25. 10. 20 a.
- Miodushevski, Marjan, hobusepass, v. a. Sangaste vallaval. 20. 12. 20 a. nr. 475.
- Kerge, Jaan Peebu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Võru maak. rahvaväe ja kaitseleidu ülemalt 20. 8. 24 a. nr. 510. (42863)
- Kerge, Jaan Peebu p., mootorjalgratta juhtimise luba, v. a. Viru maavalitsuselt 25. 11. 26 a. nr. 9592, ja jalgratta registreerimise tunnistus, v. a. 21. 8. 26 a. nr. 6759/4. (42863)
- Luka, Ernst Jaani p., hobusepass, v. a. Võhmuta vallaval. 30. 10. 26 a. nr. 46.
- Jürgens, Johannes, hobusepass, millel hobuse tunnismärgid: raudjas linalakk, ruum, 5 aastat vana, 2 arss, 3 vers. kõrge.
- Jürgenson, Jüri Hansu p., sõjav. vab. tunnistus nr. 7284, v. a. varustuse valitsuse tehnika osak. töökodade ülemalt 30. 12. 21 a.
- Kübarsepp, August Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 2239, v. a. 1. piiriküti pataljoni ülemalt 22. 4. 20 a.
- Uustalu, Gustav Hansu p., sõjav. vab. tunnistus nr. 940, v. a. 12. väljapatari ülemalt 8. 4. 20 a.
- Kangur, Ernst Hindreku p., hobusepass nr. 396, v. a. Lehtse vallaval. 24. 1. 21 a.
- Raal, Hindrek Peetri p., hobusepass nr. 765, v. a. Rägavere vallaval. 26. 9. 22 a.
- Valtin, Mart Johani p., hobusepass nr. 123, v. a. Alliku vallaval. 7. 1. 21 a.
- Kerenski, Feodor, sõjav. vab. tunnistus nr. 11098, v. a. Tallinna tagavara poigust.
- Kopkov, Ilja, hobusepass.
- Kerik, Juhan Kusta p., sõjaväeteenistuse kõlbmatuse tunnistus nr. 2376, v. a. 3. üksiku jalaväe pataljoni ülemalt 25. 3. 22 a.
- Terepov, Timofei, sõjav. vab. tunnistus nr. 6837, v. a. Petseri maak. rahvaväe ülemalt.
- Lukashevits, Sinaida, arstiabi tseki raamat nr. 31, v. a. Petseri maavalitsuse harid. osak.
- Frischer, Haja Siimoni t., Nanseni pass nr. 16506/4796, v. a. politsei peavalitsuselt 7. 7. 25 a.
- Joakit, Johannes Linnerdi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 645, v. a. 3. suurtüki polgu ülemalt 20. 3. 20 a.
- Susi, Johan Jaagu p., sõjav. vab. tunnistus nr. 10337, v. a. 6. jalaväe rügemendi ülemalt 5. 4. 20 a.
- Kampus, Jakob Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 12439, v. a. Viljandi maak. rahvaväe ülemalt 21. 5. 20 a.
- Maiste, Robert Kusta p., sõjav. vab. tunnistus nr. 2459, v. a. Viljandi maak. rahvaväe ülemalt 2. 6. 24 a.
- Jürisson, Aleksander Peedu p., sõjav. vab. tunnistus nr. 1848/5734, v. a. 3. diviisi intendandi poolt 20. 4. 20 a.
- Aavik, Juhan Hansu p., sõjav. vab. tunnistus nr. 134/5043, v. a. Sakala partisaanide üksiku pataljoni ülemalt 30. 9. 23 a.
- Rechlin, Ernst Ernsti p., õiendus nr. 2734, v. a. 7. 11. 25 a. ühes peatusloaga nr. 812, v. a. Võru-Petseri prefektilt 19. 11. 27 a.
- Lõo, Jaak Jaani p., laskeriista luba nr. 761, v. a. Viljandi maak. politsei ülemalt 12. 4. 23 a. — maksev 21. 3. 28. a.
- Tammann, Arnold Gustavi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 11/596, v. a. Sakala jalaväe rügemendi ülemalt 16. 4. 26. a.
- Perna, Oskar Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 1816, v. a. 2. ratsapolgu ülemalt 8. 4. 20 a.
- Mooser, Johan Johannese p., välispass nr. 859, v. a. Shveitsi konsulilt, maksev 1. 2. 28 a.
- Leemet, August Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 1824, v. a. 10. jalaväe rügemendi ülemalt 1. 4. 24 a.
- Kasak, Hans Villemi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 11567, v. a. Viljandi maak. rahvaväe ja kaitseleidu ülemalt 19. 10. 20 a.
- Joikin, Vassili Romani p., hobusepass nr. 81, v. a. Skarjatina vallaval. 11. 1. 21 a. (2525)
- Kuusk, Jaak Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 2215, v. a. Viru maak. rahvaväe ülemalt 3. 12. 20 a. (1196)

- Pessepel, Aleksander Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 3231, v. a. Viru maak. rahvaväe ülemalt 30. 11. 21. a. (516)
- Nikolajev (nüüd Lebedev), Aleksander Ivani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 2410, v. a. Viru maak. rahvaväe ülemalt 7. 12. 20 a. (1199)
- Peterson, Herbert Antoni p., sõjav. vab. tunnistus nr. 6455, v. a. 1. diviisi staabi ülemalt 20. 8. 21 a. (517)
- Vahmann, Aleksander Karli p., sõjav. vab. tunnistus nr. 16/221, v. a. Narva karantiini ülemalt 15. 1. 21 a. (1200)
- Haritonov, Aleksander Vladimiri p., sõjav. vab. tunnistus nr. 4010, v. a. 1. jalaväe rügemendi ülemalt 2. 9. 24 a. (2610)
- Puikonen, Georg Gavrili p., sõjav. vab. tunnistus nr. 633/6313, v. a. 7. jalaväe polgu ülemalt 17. 6. 22 a. (1301)
- Karvakusov, Trofim, sõjav. vab. tunnistus nr. 4693, v. a. 6. jalaväe rügemendi ülemalt 4. 11. 26 a. (1526)
- Fedulov, Ivan Grigori p., hobusepass. (1559)
- Kõvermägi, Jakob, hobusepass nr. 165/2, v. a. Petseri vallaval. 27. 1. 21 a. (1600)
- Riisik, Jegor Ivani p., hobusepass. (1606)
- Roode, August, sõjav. vab. tunnistus nr. 2351. (5471)
- Baranova, Eugenie, N.-Vene välispass nr. 13194. (5471)
- Lebedev, Ivan, laskeriistaluba nr. 372/2120. (5471)
- Lebedev, Ivan, sõjav. vab. tunnistus. (5471)
- Laurisson, Jakob, sõjav. vab. tunnistus nr. 4454. (5471)
- Kondrashev, Grigori, sõjav. vab. tunnistus nr. 15723. (5471)
- Karu, Johannes, sõjav. vab. tunnistus nr. 32670. (5471)
- Lill, Aleksander, sõjav. vab. tunnistus nr. 6100. (5471)
- Koornann, Aleksander Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus nr. 11921, v. a. Tallinna haigemaja poolt 1. 12. 23 a. (6789)
- Veltson, Juhan Jüri p., sõjav. vab. tunnistus nr. 30, v. a. Lääne kaitseväe komisjonilt 15. 4. 25 a. (6791)
- Erkmann, August Kustase p., sõjav. vab. tunnistus nr. 3255, v. a. 7. jalaväe polgu ülemalt 19. 3. 20 a. (6793)
- Erkmann, August Kustase p., laskeriistaluba nr. 536, v. a. Lääne-Saare prefektilt 23. 7. 27. a. (6794)
- Kruusimägi, Karl, liikmekaart nr. 2951/115, v. a. Lääne maleva pealikul. (6798)
- Martinfeldt, Herman, sõjav. vab. tunnistus nr. 2124, v. a. 10. jalaväe rügemendi ülemalt 19. 4. 24 a. (12801)
- Riipulk, Toomas Peedu p., sõjav. vab. tunnistus nr. 2, v. a. Desinfekts. salga nr. 1. ülemalt 6. 5. 20 a. (7208)
- Ölekõrs, Voldemar Jaani p., sõjav. vab. tunnistuse dublikaat nr. 6948, v. a. Viru maak. rahvaväe ülemalt 26. 1. 25 a. (7210)
- Leimann, Osvald, laskeriistaluba nr. 1924, v. a. Võru-Petseri prefektilt 28. 12. 24. a. (10779)
- Vaino, Gustav Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus nr. 590, v. a. 1. jalaväe rügemendi ülemalt 25. 3. 27 a. (11281)
- Noort, Jüri Johani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 1247, v. a. Soomusrongide kolonni ülemalt 30. 5. 20 a. (11286)
- Radin, Artur Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 1565, v. a. Rannapatarei nr. 6. ülemalt 29. 11. 24 a. (11279)
- Tõnisman, Richard Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 8014, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt 6. 8. 19 a. (11295)
- Mölder, Karl Hendriku p., sõjav. vab. tunnistus nr. 252, v. a. 7. piiriküti pataljoni ülemalt 20. 8. 20 a. (12003)
- Vessim, Eduard Johani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 12242, v. a. Võru maak. rahvaväe ja kaitsejõu ülemalt 29. 12. 21 a. (12007)
- Pikk, Richard Kusta p., sõjav. vab. tunnistus nr. 2164, v. a. Tartu kogumise etapi komandandilt 8. 4. 20 a. (12008)
- Siiemann, Jaan Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 7/2137, v. a. Sakala jalaväe rügemendi ülemalt 31. 7. 25 a. (12012)

K u u l u t u s .

1-se jaoskonna politseikomissar Tallinnas anab teada, et 11. mail 1928. a. kell 12 päeval müüakse Tallinnas, Kopli tän. nr. 5.

E N A M P A K K U M I S E L

Ida Pauli päralt olev varandus, mis koosneb ühest vähepruugitud vedrudega veovõimehe vankrüst, hinnatud 120 krooni peale, puh-takasumaksu sissenõudmiseks.

Müüdavat asja võib näha oksjoni päeval kohal. Palkumine algab hinnatud summast. Tallinnas, 28. aprillil 1928. a. Nr. 232.

Politseikomissar.